

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Samrådsspørgsmål AX

”Hvad er ministrenes holdning til balancen mellem naturpleje med f.eks. rewilding og varetagelse af dyrevelfærd? Og hvordan vil ministrene sikre samme krav til dyrevelfærd på statens arealer, som der i øvrigt stilles til landmænd og andre, der holder dyr?”

Samrådsspørgsmål AY

”Er ministrene enige i, at de beskrevne forhold med dårlig dyrevelfærd for Naturstyrelsens naturplejekvæg i Mols Bjerge skal forbedres væsentligt, jf. artiklen "Kreaturer døde af sult på statens arealer i Mols Bjerge" fra Landbrugsavisen den 13. marts 2021?”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Jensen (V), Erling Bonnesen (V), René Christensen (DF), Lise Bech (DF), Per Larsen (KF), Peter Seier Christensen (NB) og Henrik Dahl (LA).

Svar

Tak til miljøministeren. Og tak til spørgerne for at tage initiativ til samrådet. Jeg vil besvare min del af spørgsmålene samlet.

Dyrevelfærd har høj prioritet for mig og for regeringen. Derfor vil jeg gerne starte med at slå fast, at dyr selvfølgelig skal behandles ordentligt. Det gælder alle dyr. Uanset om de anvendes til naturpleje eller rewilding, om de er produktionsdyr i landbruget, kæledyr eller andet. Naturpleje må ikke betyde, at dyr sulter eller lider.

Det Dyreetiske Råd afgav i 2018 en udtalelse om brug af dyr til rewilding ved naturforvaltning. Den udtalelse rummer flere gode overvejelser.

En af de vigtige pointer er, at det naturlige liv ikke nødvendigvis er ensbetydende med optimal dyrevelfærd. Det skal man ikke have set ret meget Discovery Channel for at forstå.

Det Dyreetiske Råd nævner i sin udtalelse, at de dyr, der bliver udsat i naturen, skal være hårdføre nok til at kunne klare sig. Rådet mener også, at det er selvfølgelig problematisk, hvis dyrene på grund af udsættelsen skal lide.

Rådet mener, at vi har en moralsk forpligtelse til at beskytte dyrene mod unødigt lidelse, hvis der aktivt er sat en fysisk barriere for at fastholde dyrene inden for et bestemt areal. Det gælder uanset, hvordan dyrene i rewilding-projekter i øvrigt er beskyttet juridisk.

Jeg er helt enig med Rådet. Vi har et ansvar for de dyr, vi anvender til naturpleje.

I forbindelse med oprettelse af naturnationalparker skal vi have lavet ændringer af dyrevelfærdsloven, så der kommer et bedre tilsyn med dyrene.

Det skal ske, så det passer til forholdene i nationalparkerne. Og så vi sikrer dyrevelfærden. Tilsynet kan foregå på bestandsniveau og det kan også være, at der bliver behov for at udføre tilsyn med ny teknologi. For eksempel droner med varmesøgende sensorer. De vil i højere grad end visuel inspektion kunne finde dyr, der søger skjul.

Det kræver dog en dispensation i forhold til dyrevelfærdslovens regler om tilsyn. En sådan dispensation vil kun kunne gives på visse betingelser – herunder, at bestanden er tilpasset områdets størrelse og har tilgængelig føde. De personer, der fører tilsyn med dyrene, skal være kompetente. Syge eller tilskadekomne dyr skal aflives eller have den fornødne pleje.

Det er under alle omstændigheder nødvendigt, at dyrene behandles forsvarligt. Og det kan og skal der ikke dispenseres fra.

Jeg vil derfor gerne slå helt fast, at dyrevelfærdslovens krav om, at dyr skal behandles forsvarligt, gælder for alle dyr. Det er uanset, om de er ejet af staten eller af private.

Dette gælder også i sagen om Naturstyrelsens dyr i Mols Bjerge. Som miljøministeren også nævnte har Østjyllands Politi nu har rejst sigtelse mod Naturstyrelsen for overtrædelse af dyrevelfærdsloven. Jeg håber derfor på udvalgets forståelse for, at jeg som minister ikke kan kommentere nærmere på en sag, der er under behandling af politiet.

Jeg har en klar forventning om, at forholdene er bragt i orden nu. For som jeg sagde til indledning: Dyr skal behandles ordentligt. Og det gælder alle dyr.